

NHỮNG GÌ TA ĐỂ LẠI KHÔNG AI THẤY

Có một câu hỏi đến muộn: điều gì sẽ còn lại khi chúng ta không còn ở đây nữa? Trong một thời gian dài tôi nghĩ di sản là điều gì đó hữu hình – một tác phẩm, một công ty, một cuốn sách. Rồi thời gian đã cho tôi thấy một sự thật sâu sắc hơn. Những điều quan trọng nhất chúng ta để lại không thể nhìn thấy được. Chúng không xuất hiện trong bảng kê tài sản. Vậy mà chúng vẫn tiếp tục sống, trong những con người chưa từng viết một cuốn sách nhưng đã thay đổi cuộc đời của hàng chục người khác.

Khi năm tháng trôi qua tôi ngừng chỉ tự hỏi mình đang xây dựng điều gì, và bắt đầu tự hỏi mình đang truyền lại điều gì. Xây dựng liên quan đến hiện tại. Truyền lại liên quan đến tương lai – một tương lai được sinh sống bởi những con người chúng ta không thể biết, những người sẽ nhận lấy một hệ quả, và hệ quả đó sẽ lên tiếng thay cho chúng ta.

Tất cả những gì có vẻ vĩnh viễn trong sự nghiệp của tôi đã tự bộc lộ là tạm thời – các công ty, thị trường, công nghệ. Những gì tồn tại lâu dài gần như không bao giờ trùng với những gì chúng ta sở hữu. Nó trùng với những gì chúng ta chuyển giao: một câu nói, một nguyên tắc, một tấm gương, một hình thức hiện diện, vẫn tiếp tục lữ hành ngay cả khi chúng ta không còn ở đó để đồng hành cùng nó.

Ở cuối cuộc đời, ít người nhớ chính xác số lượng chiến thắng. Nhiều người nhớ họ đã được đối xử, chào đón, tôn trọng, yêu thương như thế nào. Đây là di sản vô hình – di sản không xuất hiện trong những tấm ảnh, không tìm kiếm sự chú ý, vậy mà lại là phần tồn tại lâu nhất. Những gì chúng ta đã để lại mà không ai thấy.

Ferdinando Frega

Gillette Man ✕